

Ve Mlejně dohrála hudba

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 30 Duben 2008 04:00

(reportáž z koncertu skupiny AG Flek v Klubu Mlejn)

Loňského srpna tomu bylo třicet let, co se sešli v tehdejším Gottwaldově, dnes opět jako za svobodna ve Zlíně, tři mladíci a jedna dívka. Jmenovali se Ivo Viktorín, Karel Markytán, Josef Šobáň a Blanka Drahošová. S výjimkou posledně jmenované, která změnila příjmení na Tábořská z toho nejjednoduššího ženského důvodu, se ti tři zbylí jmenují stále stejně. Začali spolu hrát a zpívat a říkali si **AG Flek**. Kapela prodělala za těch třicet let mnoho rozhodů, přestaveb, přeměn i změn v obsazení. Prošla jí i dnes slavná jména jako Vlasta Redl či Radek Pastrňák.

Ve čtvrtek 17. dubna 2008 stála tato kapela na pódiu Klubu Mlejn v Praze Stodůlkách. Diváky čekal dvouhodinový koncert nepřerušovaný pauzou ani přemírou průvodního slova, která občas z koncertu dělá, estrádním slovníkem řečeno, takzvaný komponovaný pořad.

Jádrem kapely je ona zmíněná původní čtyřka, doplněná bubeníkem Davidem Velčovským s typickou redlovskou kopretinou na černém tričku a kytaristou s tváří Krista, Michaellem Vašíčkem.

Stejnou sestavu jsem viděl před rokem v Gongu ve Vysočanech. Tehdy se ještě brousilo a pilovalo, dnes již se pouze leští.

Kapela má z čeho vybírat. První, ještě LP deska, se měla jmenovat Bál ve slepé uličce, ale díky "osvícenosti" strážců mravní a politické čistoty vyšla v roce 1983 pod jednoduchým názvem **AG Flek**

, v roce 1996 s trošku jiným obsahem pod názvem

Blázni umírají nadvakrát

. Vynecháme-li album Vlasty Redla a další tak přímo nespojené se sestavou na pódiu Mlejna, máme na výběr ještě alba

Dohrála hudba

z roku 1989 a

Waltz

z roku 1999. Oba kmenoví autoři, patrně velmi jasnozřivě i pro ještě širší výběr repertoáru, vydali v roce 2001 album Konec sladkostí (sólový projekt Karla Markytána) a v roce 2005 album Vlna za vlnou (sólo Ivo Viktorína).

Ve Mlejně dohrála hudba

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 30 Duben 2008 04:00

Rukopis Ivo Viktorína je patrný na první poslech. Jeho nostalgické melodie s doprovodem kláves jsou jakoby malovány jemným štětcem francouzského impresionisty. Podobné je to i s jeho texty. Již úvodní *Vítr Safián* z alba *Dohrála hudba* s textem Karla Markytána byla ideálně voleným úvodem večera. Ze stejného alba zněla i píseň *Tak to jezdívá* a první blok obsahoval i písně *Dělej, že víš* z konce sladkostí, *Principála* z Waltzu a *Zamilovanou tanečnici*, prvně natočenou na singlu z roku 1982.

Jako jsou základními kameny kapely písně obou zmíněných zakladatelů, je korunou a často i vrcholem písně pěvecký projev Blanky Táborské. Říká se, že velcí lidé bývají skromní. Plakátem takového úsloví by mohla být právě Blanka Táborská. Tato zpěvačka má mnoho poloh i podob. Její vokály jsou slyšitelné i na sólových projektech jejích kolegů, a v žádném případě nejsou jen obvyklým "křovím", které jsem kdysi v dávných dobách nazýval "duvaduva". Blančiny vokály jsou kořením a dotažením nápadu autora i aranžéra někam nad mraky, kde svítí slunce nic netušící o mracích pod ním. Z Blanky Táborské, která dlouhá období ve své kariéře dávala přednost rodině a zaměstnání, na jevišti září radost z návratu. Když nezpívá, tak alespoň tančí nebo jen zamyšleně poslouchá, usmívá se a čeká na svůj nástup.

Další blok kapela pracovně nazvala "starobinec". Byly to skladby, na které se čeká. Samozřejmě jako první zněla *Blázni umírají nadvkrát*, v níž se Blanka Táborská projevem i barvou hlasu podobá (aniž je to ovšem jejím úmyslem) Marii Rottrové z dob jejího šansonově - nohavicovského vrcholu. Zde, ale i jinde, čekám na onen nádherný trojhlas srovnatelný s vrcholnými výkony uskupení Crosby, Still, Nash & Young z legendárního alba *Deja vu*. Jako potvrzení tohoto pocitu zněla jediná převzatá melodie právě tohoto souboru sólistů s názvem *Prázdná místa* s textem Dušana Michelfeita. Blok byl doplněn *Dýmem* z Waltzu a z prvního alba písní *Rekviem za Abrechta z Valdštejna* a *Posledním přáním*.

V dalším bloku více zněly písně za sólových alb obou "otců zakladatelů", a sice nádherná *Samba*, *TV*

Ve Mlejne dohrála hudba

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 30 Duben 2008 04:00

é tělo je bílá lod', Ráno, Zavaž mi oči

a

Říčka

, vše z alba Vlna za vlnou, i krásná bluesovka

Můry

(Podvečerní vítězné tažení) z alba Konec sladkostí.

V posledním bloku nemohl neznít onen zmíněný *Bál ve slepé uličce* a samozřejmě i titulní skladba *Dohrála hudba* z citovaného alba. Ale nemá smysl "přeposílat" do reportáže další seznam skladeb.

Mnohem důležitější je, že celý koncert se nahrával živě. Není ovšem jediný, který se takto nahrává, jak mi řekl před koncertem manažer David Němeček. Výsledkem bude výběr na albu i DVD. Vydání DVD nepokládám jen za čin poplatný době. AG Flek není jen akustickým, ale i optickým dojmem. Abych ale nezapomněl na členy kapely, kteří nejsou jen hracím doplňkem. Fanoušci Vlasty Redla a jeho dnes již neexistující kapely Každý den jinak vědí, co na jevišti dokáže za bicími David Velčovský, se sólovou kytarou Michael Vašíček a za basovou kytarou Josef Šobáň, který je velmi hezky slyšitelný i ve vokálech. Ten dvouhodinový koncert, zakončený v prvním přídavku čím jiným než *Carpe diem* Ivo Viktorína a Vlasty Redla, se ani stínem neblížil občasnému chození některých kapel k imaginárním továrním píchačkám. Naopak, radost z hraní přenášená do publika se vracela ozvěnou na jeviště a ona symbióza působila jako droga radosti. Již po kolikáté jsem si opakoval, jaký je muzika zázrak na Zemi i na nebi.

Ve Mlejně dohrála hudba a mě je líto těch, kteří do Mlejna nepřišli, a ještě více těch, kteří dosud nevědí, jaká že to báječná kapela z pod kopců Valašska nám hraje. Díky za krásný večer!